

Kultur / **Bøger**

Trøstesløs potent livslede

Welch malet af Gerald Mackenzie Leet.

KRITIK / 22.06.20

Denton Welchs enestående teenageroman er et trodsigt forsvar for det utilpassede liv.

Trine Riel

Jeg kender ingen bedre bog om ungdomslivets lidelser end Denton Welchs *In Youth is Pleasure*. Welchs selvbiografiske roman fra 1945 er et forfinet, hvinende sardonisk portræt af ensomheden i hele dens forfærdende fylde. De sirligt anrettede sætninger stritter af ophidset længsel, punket afsky og en påtaget troskyldighed, der slår overfølsomt

FAKTA

Denton Welch,
Ungdoms sødme,
Forlaget Sidste

ud i uforskammede fantasier om kød og død. Som når en pêche melba dessert med rød *escoffiersauce* bliver til glinsende fersken-baller badet i deres eget, størknede blod. Eller en nysselig kæledyrskirkegård i solnedgang forvandles til en åben massegrav af inficerede spædbørns kroppe, med slapt hængende »dumme hoveder« og savlende »åbne runde munde«.

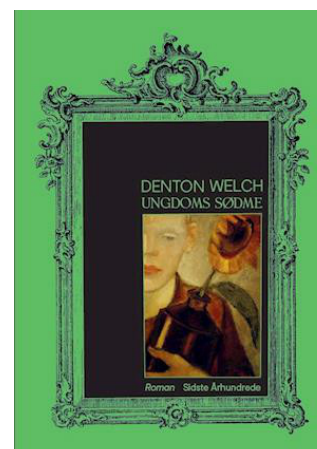
Forlaget Sidste Århundrede har udgivet Welchs roman i deres serie af grotesker. *Ungdoms sødme*, som titlen lyder på dansk, er glimrende oversat af Theis Duelund, der også har skrevet efterord.

I et brev fra 1943 beskriver en 28årig Denton Welch sine hobbyer som »old glass, china, furniture, little pictures and picnicking alone«. Hovedpersonen i *Ungdoms sødme* er kostskoledrengen Orvil Pym, der ligeledes fortaber sig i ornamenterede nips og ensomme udflugter i naturen.

Ængstelige Orvil er på sommerferie med sin fraværende far og to virile storebrødre på et snobbet hotel i Surrey. I hotelsengen om natten, drømmer Orvil at han ligger udstrakt i et enormt åbent sår, og om sin afdøde mor med brændt toastfarvet hår og jord dryssende ud af øjenhulerne. Efter at have gylpet klumpet mælk op i munden under morgenmaden, flygter Orvil ud i hotellets terrasserede haver, langs skummende springvand og stier af lyserødt grus. Og længere ud i det rustikke sydengelske landskab, hvor han oplever euforiske øjeblikke alene; når han svømmer i en kold, solpletet Themis, og efterfølgende ligger til tørre på bredden og kører fingrene gennem sine våde kønshår.

Ved floden støder Orvil på en meget ophidsende scene. En ung mand og to balstyriske drenge på kanotur, iført lavthængende kakishorts og dolk. Den lille vilde trio, der hyler, slås og laver fedtsydende mad på bål, bliver til et intenst homo-romantisk tableau af maskulin intimitet og naturligt friluftsliv. Da manden kalder drengene for »små svin«, niver deres rumper og læser op af *Jane Eyre*, mens de frydende putter sig ind til ham, er synet af deres lykke ikke længere til at holde ud. Med brændende tårer forlader Orvil hidsigt den frydefulde scene, der pludseligt fremstår som en hån mod hans eget livs unaturlige ufrihed:

Århundrede

»Han var rystet over den fornedrelse, tilværelsen bød ham.«

Tilbage i hotellets gårdhave bedøver Orvil midlertidigt sit livs ulykkelighed, da kagevognen køres frem til *afternoon tea*. Med en illustreret edwardiansk bog om kropslig træning i skødet, sluger han falliske flødeskumskager, der er »ved at briste i fede larver af tykt skum«, indtil han falder i søvn i stolen.

Med enestående sproglig kontrol og en, for sin tid, dybt provokerende sensualitet, vender Welch vrangen ud på et ungt, introvert liv levet alene – i desperat længsel efter nærvær, eller blot nogen at tale med.

Ungdoms sødme er trøstesløs i sin livslede men også særdeles potent i sin arrige satire. Et trodsigt forsvar for det utilpassede livs egenartede stil og personlige blik på verden. Welch er – som hans største beundrer, William Burroughs, har påpeget – en mester i det særegne udtryk; i den uforglemmelige sætning, som ingen anden kunne have skrevet. Her, i en vidunderlig passage fra Welchs første roman, *Maiden Voyage*:

»I had not ridden since I was ten when my horrible little black pony had at last been given away. How I hated it! Once it had broken out of the stable and had galloped through the roses and over the lawns showing its awful yellow teeth.«

Welch skrev tre romaner og en række noveller inden sin død i 1948, 33 år gammel. Hans kærlige og lettere kommanderende breve til partneren Eric Oliver er udgivet under titlen *Goodnight, Beloved Comrade*. *Ungdoms sødme* er den første oversættelse af Welch til dansk. Det kunne være fint, hvis resten også snart blev det.